

Grøn var og er min barndoms ø

Hent bøger PDF

Ole Brun Madsen

Grøn var og er min barndoms ø Ole Brun Madsen Hent PDF Forlaget skriver: Denne bog er en videreførelse af familiens arbejde med at skrive om vores familie. Denne bog fokuserer på min egen opvækst, studietid, første arbejdsår og tiden frem til 1994, hvor min første hustru dør.

Titlen henviser til Lolland, hvor jeg blev født i Maribo i 1942. På trods af sin status som udkantsområde, står Lolland stadig i min opfattelse, som den grønne ø, og som jeg gerne besøger igen og igen. Min mor omtalte altid Lolland som "det forjættede land".

Der er i det forløbne kommet meget materiale til, ikke mindst fra digitaliserede dagbøger, og et større studium af tiden under og efter besættelsen. En periode, som vores forældregeneration var meget sparsomme med at oplyse om.

Efter at have forsket en del i materiale fra den tid, og sammenfattet efter egen hukommelse og hvad mine forældre har fortalt, er det lykkedes at komme til mere klarhed over besættelsesperioden og den første periode efter befrielsen. Jeg er i dag kommet til den konklusion, at deres tillukkethed, som måske kunne virke mærkelig fra starten, var begrundet i den nødvendighed, der var under krigen, til ikke at røbe netværkene, som de enkelte jo af gode grunde ikke kendte i detaljer. Den kolde krig og måske frygten for, at en ny besættelse kunne ske, tror jeg også var medvirkende til lukketheden. Min mor fik et gevær med en sølvplade med inskription af modstandsbevægelsen efter krigen, med tak for hendes indsats.

Begge mine forældre var optaget af at være med til at bidrage til at skabe en bedre verden.

Min mor var, efter at have været med i DKB, medinitiativtager til at etablere den lokale afdeling af Red Barnet i Maribo umiddelbart efter krigen, hvor første opgave var at sørge hjælp til de store børneflokke, som var kommet i klemme under krigen, en stor indsats, hvor mere end 450.000 børn blev hjulpet med bospisning over det meste af Europa. Over 20.000 børn kom til Danmark på 3-mdr. rekreationsophold. Næste projekt var Roebørnehaverne på Lolland-Falster, der havde som mål, at få landarbejderbørnene udfra de fughige og kolde roemarken. Projektet lykkedes og der blev på få år etableret ca. 50 roebørnehaver.

Min far var medstifter af lokalafdelingen af Forening Norden i 1943. Umiddelbart efter krigen var den meget engageret i at få de Norske børn på rekreation i Maribo. Min far var med til at stifte den første hjemmeværns forening efter krigen og var resten af sit liv medlem af hjemmeværnet. Her samledes mange af de tidligere modstandsfolk i de følgende år.

Forlaget skriver: Denne bog er en videreførelse af familiens arbejde med at skrive om vores familie. Denne bog fokuserer på min egen opvækst, studietid, første arbejdsår og tiden frem til 1994, hvor min første hustru dør.

Titlen henviser til Lolland, hvor jeg blev født i Maribo i 1942. På trods af sin status som udkantsområde, står Lolland stadig i min opfattelse, som den grønne ø, og som jeg gerne besøger igen og igen.

Min mor omtalte altid Lolland som "det forjættede land".

Der er i det forløbne kommet meget materiale til, ikke mindst fra digitaliserede dagbøger, og et større studium af tiden under og efter besættelsen. En periode, som vores forældregeneration var meget sparsomme med at oplyse om.

Efter at have forsket en del i materiale fra den tid, og sammenfattet efter egen hukommelse og hvad mine forældre har fortalt, er det lykkedes at komme til mere klarhed over besættelsesperioden og den første periode efter befrielsen. Jeg er i dag kommet til den konklusion, at deres tillukkethed, som måske kunne virke mærkelig fra starten, var begrundet i den nødvendighed, der var under krigen, til ikke at røbe netværkene, som de enkelte jo af gode grunde ikke

kendte i detaljer. Den kolde krig og måske frygten for, at en ny besættelse kunne ske, tror jeg også var medvirkende til lukketheden.

Min mor fik et gevær med en sølvplade med inskription af modstandsbevægelsen efter krigen, med tak for hendes indsats. Begge mine forældre var optaget af at være med til at bidrage til at skabe en bedre verden.

Min mor var, efter at have været med i DKB, medinitiativtager til at etablere den lokale afdeling af Red Barnet i Maribo umiddelbart efter krigen, hvor første opgave var at sørge hjælp til de store børneflokke, som var kommet i klemme under krigen, en stor indsats, hvor mere end 450.000 børn blev hjulpet med bespisning over det meste af

Europa. Over 20.000 børn kom til Danmark på 3-mdr. rekreationsophold. Næste projekt var Roebørnehaverne på Lolland-Falster, der havde som mål, at få landarbejderbørnene uf af de fugtige og kolde roemarket. Projektet lykkedes og der blev på få år etableret ca. 50 roebørnehaver.

Min far var medstifter af lokalafdelingen af Forening Norden i 1943. Umiddelbart efter krigen var den meget engageret i at få de Norske børn på rekreation i Maribo. Min far var med til at stifte den første hjemmeværns forening efter krigen og var resten af sit liv medlem af hjemmeværnet. Her samledes mange af de tidligere modstandsfolk i de følgende år.

Download (hent) pdf-bog, pdf bog, pdf e-bog, epub, fb2

Alle bøger. 30 dages gratis prøveperiode